

[Undervisningsministeren.]
 møder f. eks. i gymnasierne — for det andet er noget større seminarier nødvendige, bl. a. for at de lærere, der udelukkende underviser i linjefag, kan have sikkerhed for at få timer fra år til år. Der er ikke tidligere mig bekendt fra undervisningsministeriets side stillet bestemte retningslinjer op for størrelsen af et seminarium, men så snart det studieplanudvalg, der arbejder med den nye lov, er så langt fremme, at fagenes timetal kan overses, vil ministeriet anmode udvalget om at fremkomme med en udtalelse om den mest hensigtsmæssige seminariestørrelse og især om mindstegrænsen for størrelsen af et seminarium, der skal kunne leve op til den nye lovs krav.

Hvad angår det andet spørgsmål, om samarbejde mellem seminarier og centre for højere uddannelse, kan jeg sige, at jeg stiller mig meget positivt over for en sådan tanke. Det var også et perspektiv, som det folketingsudvalg, der arbejdede med den nye lærerlov, var meget optaget af, og det førte jo i øvrigt til et ændringsforslag under forslaget behandling her i tinget. Men hele spørgsmålet må nøje undersøges, og der er vel, sådan som danske seminarier er placeret, en række hensyn, der gør, at en sådan nærmere tilknytning ikke kan realiseres lige med det første og vel nok måske ikke for alle seminariers vedkommende.

De spørgsmål, der er rejst her, helt grundlæggende spørgsmål om seminariernes fremtid, indgår i en lang række problemer, som vi i øjeblikket i ministeriet arbejder med med henblik på at indsamle et materiale og forberede en videre drøftelse også med deltagelse af repræsentanter for seminarierne, og jeg kan derfor svare ja til det rigtige og rimelige i at få et sådant udvalg nedsat — det har vi forberedt og er ret langt fremme med forberedelserne til — et udvalg, der kan kulegrave alle disse problemer; netop hvis vi skal til i et vist omfang at nedlægge seminarier, er det rigtigt og fornuftigt, at vi i tide får drøftet det igennem.

Fuglsang-Damgaard: Jeg takker for ministerens svar. Det, jeg havde ønsket med alle tre spørgsmål, var at få ministeren til virkelig at sige noget, som kan være ret-

ningsgivende, og det synes jeg har været tilfældet. Nu kender vi de tendenser, der råder hos ministeren. Det er af betydning, og derfor vil jeg gerne takke for besvarelsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lembourn* til undervisningsministeren:

„Hvornår mener ministeren at der er mulighed for at indføre ensartede regler for vinterferie eller for lørdagsfrihed i skolerne?“

Skriftlig begrundelse:

I sidste folketingssamling svarede ministeren velvilligt på et spørgsmål om at forsøge at indføre enten vinterferie eller lørdagsfri i danske skoler. Nu nærmer vinteren sig, men der foreligger ikke noget forslag. Enkelte steder i landet har skoler eller skolevæsen taget lokale initiativer til at indføre vinterferie eller lørdagsfri.

Det har interesse at vide, hvornår ministeren mener at det er muligt at gennemføre en ensartet ordning for alle danske skoler.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Lembourn: I januar måned stillede jeg et spørgsmål til undervisningsministeren om, hvorledes han så på mulighederne for at indføre en vinterferie i danske skoler, og svaret var velvilligt. Der er imidlertid ikke sket noget i sagen siden fra ministeriets side, men derimod har enkelte skoler og lokale skolevæsen selv taget et initiativ. I Tikøb kommune har man gennemført vinterferie i år, i skoler i Brøndbyerne har man gennemført lørdagsfrihed i sommerhalvåret, en privatskole i Odense har gennemført lørdagsfrihed hele året.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvorledes man ser på mulighederne for at gennemføre disse ordninger for hele landet, da det jo viser sig, at de steder, man har gjort det, fungerer det ganske godt, så vidt jeg kan bedømme det. Der skulle derfor være muligheder, skulle man tro, for at gøre disse ordninger generelle.